

Bemærkninger til forslaget

I årevis har USA støttet styret i El Salvador politisk, økonomisk og militært. Konsekvensen af denne støtte er, at militærstyret i dag er udstyret med avanceret amerikansk militærmateriel, og senest har USA udvidet antallet af amerikanske militærrådgivere i landet. Ud over dette blev der alene i 1980 uddannet 300 militærekspertes fra El Salvador på det amerikanske militærakademi i Panama – det største antal for noget latinamerikansk land i 1980. Gennem denne politik lægger USA åbenlyst op til en militær »løsning« i El Salvador. Nødvendigheden af en militær »løsning« er i øvrigt blevet fremført helt åbent af USAs FN-ambassadør, Jean Kirkpatrick.

Ved hjælp af denne støtte er det muligt for militærjuntaen at fortsætte massemordene på befolkningen i El Salvador trods fordømmelsen fra store dele af verdensopinionen og trods omfattende modstand fra den forenede opposition i El Salvador, FDR. I 1980 blev mellem 13.000–15.000 mennesker myrdet af militærjuntaen i samarbejde med såkaldt »selvstændige« højregupper, og alene i januar 1981 var antallet af myrdede på 2.600 ifølge ærkebiskoppen i San Salvador. Militæret har foretaget omfattende bombninger og ødelæggelser af landsbyer, og inden for El Salvadors grænser er over 100.000 blevet gjort til flygtninge, mens andre tusinder flygter ud af landet.

Gennem delegationer til Europa og Latinamerika har Reagan forsøgt at få støtte til militærjuntaen – dog uden succes. Samtidig truer USA både Cuba og Nicaragua med sanktioner på grund af disse landes påståede »kommunistiske infiltrati-

on«. Indtil videre har truslerne ført til, at USA har afbrudt den økonomiske støtte til Nicaragua. Reagan's postulater om »kommunistisk infiltration« må afvises på det skarpeste. Befrielseskrigen er ikke styret udefra. Den er en folkelig befrielseskrig, hvor befolkningen forsøger at gøre op med et styre, der systematisk undertrykker enhver opposition, og hvor 14 familier kontrollerer næsten hele økonomien. Store dele af verdensopinionen har taget afstand fra militærjuntaens undertrykkelse af menneskerettigheder og USAs omfattende støtte til juntaen. I FN har Danmark taget afstand fra undertrykkelsen, og såvel socialdemokratiet som Socialistisk Internationale har fordømt USAs støtte til juntaen og har beskrevet årsagen til konflikten som værende juntaens blodige undertrykkelse af befolkningen.

Så længe strømmen af våben og militærrådgivere til juntaen fortsætter, er det imidlertid helt utilstrækkeligt, at befolkningen i El Salvador har sympatien på sin side. Sympatien må antage én mere konkret form.

Derfor opfordres regeringen til øjeblikkeligt at yde økonomisk støtte til befrielsesbevægelsen. Støtten må gives uden betingelser. Der er et klart behov for humanitær hjælp til den undertrykte befolkning, men det er lige så klart, at befolkningen har brug for våben, hvis den skal kunne gøre op med militærjuntaen, der er udstyret med avancerede amerikanske våben, og som trænes af amerikanske militærrådgivere.

Støtten skal derfor gives betingelsesløst til FDR, der repræsenterer hele oppositionen i El Salvador.